

земенъ и небсенъ, между тѣхъ лежи географически ат-
ластъ, а наоколо сж расхвърлени много славянски вѣстни-
ци и всичко що е нужно за изучаването на географията
и политиката. Около масата нарѣдени плетени сламени
столове.

Въ единий жгълъ има голѣмъ тезгяхъ, натрупанъ
съ разни ракии — амберия, мастика, сливовица, мента,
цуйка, съ мѣстни вина и всѣкакви иностранны питиета,
като захвашешъ отъ портера до джина, отъ шампанското
до абсента, донесени за чествувание и угощаване казанитѣ

Въ сѣщий жгълъ, по-питатѣкъ, кѣмъ средата, има
билиардъ послѣ пиенieto приятно е да помаха човѣкъ
съ кия, а като помаха съ кия, приятно е да се подкрѣ-
пи; тѣй съобразили въ казиното.

Въ другийтъ жгълъ разни сладка, песмети, шербети,
шумка, калбаса, — кому каквото се иска, той него и
ще поиска.

Въ третийтъ жгълъ кафе, чай и масички за играя-
ние на карти, на домино и шахмати.

Въ четвъртий тютюнъ, цигари, пури, книжки цига-
реви, кибритъ и свѣщи, а около стѣнитѣ меки канапета,
покрити съ тъмно-червена материя отъ мѣстно издѣлие.

Съ една рѣчь, всѣкакви удобства за най-истѣнен-
ний вкусъ. За това и заведението се нарича казино. То
толкова се ареса на жителитѣ, щото кѣмъ всѣкой ново-
пристигналъ всички отъ мютесарифъ-паша до послѣдний
хамалинъ преди всичко се обръщатъ съ въпроса: видѣх-
те ли нашето казино? бѣхте ли въ нашето казино?

Цѣлий день дѣцата, женитѣ и простийтъ народъ
заянатъ на зданието на казиното и не могатъ да му се
начудятъ. Вътрѣ всѣкога е пълно съ гости: всѣки чор-
баджия, всѣки еснафлия, всѣки чиновникъ счита за своя
свѣщenna длъжностъ да отиде въ казиното за да почете
вѣстници. То е станало любимий предмѣтъ на Сливенци.
За това и не можемъ да се не съгласимъ, че сливенски-
тъ Българи далѣчь сж надминали всичкитѣ други свои
сѣотечественици въ образованieto, политиката, въ об-
рашението съ хората, въ възглѣда на работитѣ; Сливенъ,